การละเล่นของหลวง

นางสาวผกามาศ จิรจารุภัทร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานาฏยศิลป์ไทย ภาควิชานาฏยศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2543
ISBN 974-13-0220-7
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ROYAL TRADITIONAL PERFORMANCES

Miss Phakamas Jirajarupat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Thai Classical Dance

Department of Dance

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-0220-7

โดย	นางสาวผกามาศ จิรจารุภัทร
สาขาวิชา	นาฏยศิลป์ไทย
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์มาลินี อาชายุทธการ
คณ	ะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็
ส่วนหนึ่งของการศึกษ	ษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ (อาจารย์จรรมนง แสงวิเซียร)
คณะกรรมการสอบวิเ	ทยานิพนธ์
	ประธานกรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร. สุรพล วิรุฬห์รักษ์)
	ภารีน์ ติกุยกุญกุร อาจารย์ที่ปรึกษา
	(อาจารย์มาลินี อาชา์ยุทธการ)
	โคลา ไ ด้ได้ กรรมการ
	(อาจารย์จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์)
	มรามาร มาเอาชับ กรรมการ
	(อาจารย์ประเมษฐ์ บุณยะชัย)

การละเล่นของหลวง

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผกามาศ จิรจารุภัทร : การละเล่นของหลวง. (ROYAL TRADITIONAL PERFORMANCES) อ.ที่ปรึกษา : อ.มาลินี อาชายุทธการ, 535 หน้า. ISBN 974-13-0220-7.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาประวัติความเป็นมา องค์ประกอบ วิธีการแสดง จุดมุ่งหมายและ ความสำคัญของการละเล่นของหลวง โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ การสัมภาษณ์ ครูผู้สอน ศิลปินผู้ แสดงและนักวิชาการที่มีความรู้เกี่ยวกับการละเล่นของหลวงและสังเกตการแสดงจริง

ผลการวิจัยสรุปว่า การละเล่นของหลวงเป็นมหรสพสมโภชในงานพระราชพิธีต่าง ๆ เช่น พระราชพิธีใสกันด์ พระราชพิธีสมโภชข้างเผือก ตั้งแต่ยุคอยุธยาตอนต้น ประกอบด้วย โมงครุ่ม ระเบง กุลาตีไม้ ต่อมามีแทงวิไสยและ กระอั๋วแทงควายเพิ่มขึ้น มีกรมมหรสพเป็นผู้รับผิดชอบฝึกหัดและจัดแสดง ปัจจุบันพระราชพิธีมีน้อยลงการละเล่นของ หลวงจึงลดน้อยลงด้วย แต่ยังคงสืบทอดอยู่ในสถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร โมงครุ่มเป็นการรำประกอบการ ตีกลอง ระเบงเป็นการแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับกษัตริย์ร้อยเอ็ดเจ็ดพระนครเดินทางไปงานใสกันต์และระหว่างทางได้พบ พระกาล กุลาตีไม้เป็นการร้องเพลงประกอบการตีไม้ แทงวิไสยเป็นการรำอาวุธ กระอั๋วแทงควายเป็นการแสดงเรื่องราว การล่าควายของนางกระอั๋วและสามี การแสดง 3 ชุดแรกคล้ายคลึงกัน คือ ผู้แสดงเป็นชาย แต่งกายชุดเสื้อแขนยาวคอตั้ง นุ่งสนับเพลาและใจงกระเบนทับ คาดเอวด้วยผ้าสำรด ศีรษะสวมเทริด สถานที่แสดงแสดงทั้งบนลานกว้างหรือบนเวที อุปกรณ์ประกอบการแสดงโมงครุ่มมีไม้กำพต กลองโมงครุ่ม ฆ้องโหม่ง ระเบงมีคันศรและลูกศร กุลาตีไม้มีไม้กำพต ส่วนการแสดง 2 ชุดหลังไม่มีแสดงแล้ว จากหลักฐานต่าง ๆ กล่าวว่า แทงวิไสยแต่งกายแบบนักรบจีน เรียกว่า เชี่ยวทาง ผู้แสดง 2 คน ประอาวุธกัน อาวุธที่ใช้เช่น หอก ดาบ ทวน โล่ กระอั้วแทงควายใช้ผู้แสดง 3-4 คน แต่งกายเป็นชาวบ้าน และควาย ออกมาแสดงการล่าควายอย่างสนุกสนาน

โมงครุ่มมี 5 ท่ารำหลัก คือ ท่าเทพพนม ท่าบัวตูม ท่าบัวบาน ท่าลมพัด และท่ามังกรฟาดหาง พื้นฐานท่ารำ เป็นโขนยักษ์ ระเบงมี 2 ท่ารำหลัก คือ ท่าตีลูกศรบนคันศร และท่าถือลูกศรแขนตึงระดับเอว พื้นฐานท่ารำเป็นโขนพระ กุลาตีไม้มี 6 ท่ารำหลัก คือ ท่านั่งคุกเข่าตบมือ ท่านั่งคุกเข่าตีไม้ ท่าเดินตีไม้เป็นวงกลม ท่ากางแขนตีไม้ ท่าตีไม้ระหว่าง คู่ และท่าตีไม้สลับบน-ล่างระหว่างคู่ พื้นฐานท่ารำเป็นโขนลิง แทงวิไสยน่าจะมีลักษณะการใช้แม่ท่ารำอาวุธของไทย 5 ท่า คือ ท่านาคเกี้ยว ท่าหงส์สองคอ ท่าปลอกช้าง ท่าชิงคลอง และท่าผ่าหมาก ส่วนกระอั้วแทงควายลักษณะท่าไม่ เป็นแบบแผนแต่จำแนกการแสดงได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. นางกระอั้วและสามีออกตามควายจนพบ 2. นางกระอั้วและสามีใล่แทงควาย 3. นางกระอั้วและสามีวิ่งตามควาย

การละเล่นของหลวงเป็นการแสดงที่สืบเนื่องมาเป็นเวลากว่า 650 ปี โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก เพราะเป็นของสูง ใช้ในพิธีหลวงที่ยึดถือรูปแบบดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุดเพื่อความศักดิ์สิทธิ์ นับเป็นนาฏยศิลป์ที่สำคัญของ ชาติที่ควรรักษาไว้มิให้เสื่อมสูญ

ภาควิชา นาฏยศิลป์ สาขาวิชา นาฏยศิลป์ไทย ปีการศึกษา 2543 ลายมือชื่อนิสิต **ผกากส กรการกักร** ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา **ผลิป อาการทั**ศาส ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม - ## 4286555535: MAJOR THAI CLASSICAL DANCE

KEY WORD: ROYAL TRADITIONAL PERFORMANCES

Phakamas Jirajarupat: Royal Traditional Performances Thesis Advisor: Malinee Achayuttakan, 535 pages ISBN 974-13-0220-7

This thesis aims at studying the historical background, components, poses, objectives and significance of royal traditional performances. The study is based on data from academic papers, interviews with the masters, the performers and academics who have knowledge about the royal traditional theatrical performances, and observations of the actual performances.

The result of the study shows that royal traditional performances have been practiced in royal ceremonies such as the royal tonsure ceremony and the royal while elephant celebration ceremony since the early Ayudhya period. The royal performances comprise Mong Krum, Rabeng, Kulateemai. Taengwisai and Kru-ua Taeng Kwai were later added. The Department of Performing Arts (Grom Mahorasop) was responsible for the training of the performers and organizing the show. At present, the royal ceremonies have become less frequent so the performances are fewer although the art is still passed on in the Performing Arts and Music Institute in the Department of Fine Arts. Mong Krum is a kind of dance accompanied by drum while rabeng is a theatrical performance telling a story of a king who goes on a journey to attend a royal tonsure ceremony and on the way met with evil. Kulateemai is singing accompanied by the hitting of wood. Taengwisai is a mock weapon training show. Kra-ua Taeng Kwai is a play depicting the nunting of a buffalo by Nang Kra-ua and her husband. The first three sets of performances are somewhat similar with all male performers dressed in long-sleeved and high -collar shirts, and a brocade (Jongkraben) worn over the trousers (Sanubplao). The performers also tie a piece of cloth around the waist and wear a tiara on the head. The performance can be held either on a large open field or on a stage. The components accompanying Mong Krum consist of Kampot wood, Mong krum drum and Kong Mong. For Rabeng, a bow and arrows are needed; and for Kulateemai performance, Kampot wood is needed. The last two kinds of performance no longer exist today. However, according to the evidence it is said that Taengwisai performers were dressed like Chinese warriors called Siewkang. Two warriors are engaged in a fight using many kinds of weapons such as spears, swords, lances and shields. As for Kra-ua Taeng Kwai, 3-4 performers are dressed as villagers and a buffalo; and the buffalo hunting act is comical.

Mong Krum is composed of 5 main poses: Theppanom, lotus bud, blooming lotus, blowing wind, and a dragon swishing its tail poses. The poses originated from Khon Yak (giant). Rabeng consists of 2 main poses namely hitting the arrow on the bow, and holding an arrow at a waist level which originated from Khon Pra (hero). Kulateemai consists of 6 main poses: sitting on one's knees and clapping one's hands, sitting on one's knees hitting a piece of wood, walking in circle while hitting a piece of wood, hitting a piece of wood with arms widespread, hitting a piece of wood with a partner and hitting a piece of wood up and down with a partner. The poses originated from Khon Ling (monkey). Taengwisai, on the other hand, is believed to have 5 main poses resembling the Thai weapon dance: naak kiew, hong song kho, Plokchang, ching klong and pamaak. The poses of Kra-ua Taeng kwai differ from others in that they do not follow traditional patterns, but the performance can be divided into 3 steps: 1). Nang Kra-ua and her husband go out searching for and succeed in finding a buffalo, 2.) the two of them try to throw a lance at the buffalo, and 3.) the two of them run after the buffalo.

The royal traditional performances have been around for over 650 years. Not many alterations have taken place over the years as the royal performances are deemed sacred and have been performed only in royal ceremonies. They are therefore considered a nation's theatrical treasure which deserve to be preserved for future generations.

Department Dance Student's signature work Assistant Advisor's signature Advisor's signature Co-advisor's signature Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จรุล่วงไปเสียไม่ได้ หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคลต่อไปนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ รวมทั้งเอื้อเฟื้อข้อมูลต่าง ๆ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารดา กีระนันท์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการถอดความ บทกลอนโคลงต่าง ๆ รวมทั้งอนุเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์

อาจารย์จรรมนง แสงวิเชียร คณบดี คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ ได้ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่หอภาพยนตร์ส่วนพระองค์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ (คณาจารย์ภาควิชานาฎยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย)

- 1. อาจารย์สวภา เวชสุรักษ์ หัวหน้าภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
 - 2. อาจารย์มาลินี อาชายุทธการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรื่องการละเล่นของหลวง
- 3. อาจารย์วิชชุตา วุธาทิตย์ อาจารย์ประจำภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 4. อาจารย์อนุกูล โรจนสุขสมบูรณ์ อาจารย์พิเศษ ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รวมทั้งอาจารย์ในภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุก ท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ เอื้อเฟื้อและอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการละเล่นของหลวงเพื่อ นำมาประกอบในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ (คณาจารย์สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร)

1. คุณครูทรวง ปรางค์โพธิ์อ่อน

2. อาจารย์จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์

3. อาจารย์จตุพร รัตนวราหะ

4. อาจารย์ประเมษฐ์ บุณยะชัย

อาจารย์สมศักดิ์ ทัดติ

6. อาจารย์เกษม ทองอร่าม

7. อาจารย์ตวงฤดี ถาพรพาสี

8. อาจารย์นฤมล ขันสัมฤทธิ์

รวมทั้งอาจารย์และนาฏยศิลปินของสถาบันนาฏยดุริยางคศิลป์ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วย เหลือในด้านการอนุเคราะห์ข้อมูล ให้สัมภาษณ์ ให้คำแนะนำต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมากจึงขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ทุก ท่านที่ได้คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยโดยเฉพาะอาจารย์อนุชา บุญยัง ที่ ได้ให้ความช่วยเหลือในการค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ และอาจารย์บุญศิริ นิยมทัศน์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านการบันทึกภาพถ่ายเกี่ยวกับการละเล่นของหลวง และให้คำแนะนำต่าง ๆ นานา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ คุณวุฒิธรรม์ จันทร์ทองที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาต่าง ๆ ในเรื่องการค้นคว้าหาข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คุณสุวรรณา เจริญศิริ ที่ได้ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ด้วยรูปเล่มและตัวพิมพ์ที่สวยงาม ขอบพระคุณคุณแม่ของผู้วิจัยที่ได้คอยให้ความ สนับสนุนทางด้านทุนทรัพย์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึงคอยให้กำลังใจต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเสร็จสมบูรณ์

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยและราชกรีฑาสโมสรที่ได้มอบทุนสนับสนุนการ ทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้วิจัย ทำให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผกามาศ จิรจารุภัทร

สารบัญ

		Я	เน้า
บทคัดย่อ.	ภาษาไ	ุทย	9
		วังกฤษ	
		୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮୮	
•			
•			
บทที่ 1		นำ1	
	1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา1	
	1.2	วัตถุประสงค์ของงานวิจัย10	
	1.3	ขอบเขตของงานวิจัย	О
	1.4	วิธีดำเนินงานวิจัย10	Э
	1.5	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
	1.6	นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย	2
บทที่ 2	ประ	วัติการละเล่นของหลวง13	3
	2.1	ความหมายของคำว่า "การละเล่นของหลวง"	3
	2.2	ความสำคัญและจุดมุ่งหมายในการแสดงการละเล่นของหลวง15	5
	2.3	ประวัติความเป็นมาของการละเล่นของหลวง	7
		2.3.1 ยุคสุโขทัย18	3
		2.3.2 ยุคอยุธยา	3
		2.3.3 ยุคกรุงธนบุรี	}
		2.3.4 ยุครัตนโกสินทร์	3
		2.3.4.1 สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช33	}
		2.3.4.2 สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย36	3
		2.3.4.3 สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว	}
		2.3.4.4 สมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว42)
		2.3.4.5 สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)
		2.3.4.6 สมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว50)
		2 3 4 7 - สงเัยเพรางเวทสงแค็จพรางไกเกล้าเจ้าคยู่หัว 51	

			หน้า
	2.4	ประวัติความเป็นมาของโมงครุ่ม	53
	2.5	ประวัติความเป็นมาของระเบง	55
	2.6	ประวัติความเป็นมาของกุลาตีไม้	60
	2.7	ประวัติความเป็นมาของแทงวิไสย	62
	2.8	ประวัติความเป็นมาของกระอั้วแทงควาย	65
	สรุใ	ปประวัติความเป็นมาของการละเล่นของหลวง	67
บทที่ 3	องค์	จ์ประกอบการแสดงการละเล่นของหลวง	72
	3.1	องค์ประกอบการแสดงโมงครุ่ม	72
		3.1.1 ชื่อท่ารำโมงครุ่ม	73
		3.1.2 เครื่องแต่งกายโมงครุ่ม	76
		3.1.3 อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการแสดงโมงครุ่ม	89
		3.1.4 ผู้แสดงโมงครุ่ม	102
		3.1.5 จำนวนผู้แสดงโมงครุ่ม	104
		3.1.6 วิธีการแสดงโมงครุ่ม	104
		3.1.7 การคัดเลือกผู้แสดงโมงครุ่ม	109
		3.1.8 การฝึกซ้อมการแสดงโมงครุ่ม	111
		3.1.9 โอกาสที่แสดง	112
		3.1.10 สถานที่ที่ใช้แสดง	114
	3.2		
		3.2.1 เนื้อเรื่อง	119
		3.2.2 บทร้องระเบง	
		3.2.3 เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงระเบง	131
		3.2.4 เพลงหรือดนตรี	135
		3.2.5 เครื่องแต่งกายระเบง	139
		3.2.6 อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการแสดงระเบง	148
		3.2.7 ผู้แสดงระเบง	
		3.2.8 บทบาทของผู้แสดงและจำนวนผู้แสดงระเบง	
		3.2.9 วิธีการแสดงระเบง	159
		3.2.10 การคัดเลือกผู้แสดงระเบง	161

			หน้
	3.2.1	1 การฝึกซ้อมการแสดงระเบง	164
	3.2.1	2 มุขตลกในการแสดงระเบง	168
	3.2.1	3 โอกาสที่แสดง	175
	3.2.1	4 สถานที่ที่ใช้แสดง	176
3.3	องค์บ	ระกอบการแสดงกุลาตีไม้	183
	3.3.1	บทร้องกุลาตีไม้	184
	3.3.2	เครื่องแต่งกายกุลาตีไม้	186
	3.3.3	ผู้แสดงกุลาตีไม้	189
	3.3.4	จำนวนผู้แสดงกุลาตีไม้	191
	3.3.5	วิธีการแสดงกุลาตีไม้	191
	3.3.6	การคัดเลือกผู้แสดงกุลาตีไม้	194
	3.3.7	การฝึกซ้อมการแสดงกุลาตีไม้	196
	3.3.8	โอกาสที่แสดง	197
	3.3.9	สถานที่ที่ใช้แสดง	198
3.4	องค์ป	ระกอบการแสดงแทงวิไสย	201
	3.4.1	เครื่องดนตรีและการบรรเลงดนตรีประกอบการแสดงแทงวิไสย.	201
	3.4.2	เครื่องแต่งกายแทงวิไสย	204
	3.4.3	ผู้แสดงและจำนวนผู้แสดงแทงวิไสย	212
	3.4.4	วิธีการแสดงแทงวิไสย	214
	3.4.5	โอกาสที่แสดง	216
	3.4.6	สถานที่ที่ใช้แสดง	216
3.5	องค์ปร	ระกอบการแสดงกระอั๋วแทงควาย	218
	3.5.1	เนื้อเรื่องกระอั๋วแทงควาย	218
	3.5.2	เครื่องแต่งกายกระอั๋วแทงควาย	221
	3.5.3	ผู้แสดงและจำนวนผู้แสดงกระอั้วแทงควาย	224
	3.5.4	วิธีการแสดงกระอั๋วแทงควาย	225
	3.5.5	โอกาสที่แสดง	227
	3.5.6	สถานที่ที่ใช้แสดง	227
สราไเ	นี้คหาศ	องค์ประกอบการแสดง	228

					หน้า
บทที่ 4	การ	วิเครา:	ะห์ท่ารำใน	มการแสดงการละเล่นของหลวง	234
	4.1	โมงค	รุ่ม		234
		4.1.1	บันทึกข	ารำโมงครุ่ม	236
		4.1.2	การวิเค	ราะห์ท่ารำในการแสดงโมงครุ่ม	300
			4.1.2.1	ลักษณะการใช้ท่ารำ	301
			4.1.2.2	ลักษณะการใช้มือ	305
			4.1.2.3	ลักษณะการใช้เท้า	307
			4.1.2.4	ลักษณะทิศทางและการเคลื่อนที่	308
			4.1.2.5	ลักษณะเสียงสัญญาณ (ฆ้องโหม่ง)	311
	สรุใ	ไเนื้อหา	วิเคราะห์	ท่ารำโมงครุ่ม	313
	4.2	ระเบง	l		315
		4.2.1	บันทึกท่	ารำระเบง	316
		4.2.2	ตารางส	รุปท่ารำระเบง	370
		4.2.3	การวิเคร	ราะห์ท่ารำในการแสดงระเบง	377
			4.2.3.1	ลักษณะการใช้ท่ารำ	378
			4.2.3.2	ลักษณะการใช้มือ	383
			4.2.3.3	ลักษณะการใช้เท้า	386
			4.2.3.4	ลักษณะทิศทางการเคลื่อนที่	387
	สรุป	เนื้อหา	391		
	4.3	กุลาตี	ไม้		393
		4.3.1	บันทึกท่า	ารำกุลาตีไม้	394
		4.3.2	การวิเคร	าะห์ท่ารำกุลาตีไม้	434
			4.3.2.1	ลักษณะการใช้ท่ารำ	441
			4.3.2.2	ลักษณะการใช้มือ	443
			4.3.2.3	ลักษณะการใช้เท้า	446
			4.3.2.4	ลักษณะทิศทางการเคลื่อนที่	447
	สรุป	เนื้อหาวิ	วิเคราะห์ข	ากุลาตีไม้	451
	4.4	แทงวิไ	สย		452
		441	การวิเคร	าะห์การแสดงแทงวิไสย	455

	หน้า
4.4.2 ท่ารำแม่ท่าของอาวุธยาว 5 ท่า	456
สรุปเนื้อหาวิเคราะห์การแสดงแทงวิไสย	464
4.5 กระอั่วแทงควาย	465
4.5.1 การวิเคราะห์การแสดงกระอั๋วแทงควาย	470
4.5.2 ลักษณะท่าทางและลำดับการดำเนินเรื่องราวในการแสดง	
กระอั๋วแทงควาย	
สรุปเนื้อหาวิเคราะห์การแสดงกระอั่วแทงควาย	485
สรุปเนื้อหาการวิเคราะห์ท่ารำในการแสดงการละเล่นของหลวง	485
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	490
รายการอ้างอิง	503
ภาคผนวก	509
ประวัติผู้วิจัย	535

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ		หน้
ภาพที่ 1	เสื้อเข้มขาบ	78
ภาพที่ 2	สนับเพลา	79
ภาพที่ 3	ผ้าเกี้ยว	80
ภาพที่ 4	ผ้าสำรดหรือผ้าคาดเอว	82
ภาพที่ 5	เทริดการละเล่นของหลวงชุดโมงครุ่ม ระเบง กุลาตีไม้	85
ภาพที่ 6	เทริดการละเล่นของหลวง (ด้านหลัง)	86
ภาพที่ 7	เทริดการละเล่นของหลวง (ด้านข้าง)	87
ภาพที่ 8	เครื่องแต่งกายผู้แสดงโมงครุ่ม	88
ภาพที่ 9	ไม้กำพดสำหรับใช้ตีกลองโมงครุ่ม	90
ภาพที่ 10	กลองโมงครุ่ม (ด้านหน้า)	92
ภาพที่ 11	กลองโมงครุ่ม (ด้านข้าง)	
ภาพที่ 12	หูระวิงบนกลองโมงครุ่ม	94
ภาพที่ 13	หมุดตรึงหนังหน้ากลองโมงครุ่ม	95
ภาพที่ 14	เท้ากลองหรือขาตั้งกลองโมงครุ่ม	96
ภาพที่ 15	กลองโมงครุ่ม "ผ่านสุริยา, ผ่าสุริเยน, เผ่นสุริเสียง"	98
ภาพที่ 16	ฆ้องโหม่ง	100
ภาพที่ 17	ฆ้องเหม่ง	101
ภาพที่ 18	การแสดงโมงครุ่มบริเวณด้านข้างเขาไกรลาสภายในพระที่นั่ง	
	ดุสิตมหาปราสาทพระบรมมหาราชวัง	116
ภาพที่ 19	การแสดงโมงครุ่มบริเวณลานหน้าพระที่นั่งรัตนสิงหาศน์ ในงานพระร	าชพิธี
	รัชมงคลที่กรุงเก่า วันที่ 1 ธันวาคม ร.ศ. 126 (รัชกาลที่ 5)	117
ภาพที่ 20	การแสดงโมงครุ่มบนเวทีโรงละครแห่งชาติ	118
ภาพที่ 21	วงปี่พาทย์เครื่องห้า	133
ภาพที่ 22	ฆ้องราว	134
ภาพที่ 23	เครื่องแต่งกายกษัตริย์ร้อยเอ็ดเจ็ดพระนครในการแสดงระเบง	140
ภาพที่ 24	เครื่องแต่งกายพระขันธกุมารหรือพระกาลแบบเทวดา	142
ภาพที่ 25	เสื้อครุยเทวดา	143
ภาพที่ 26	พระขรรค์อาวุธของพระขันธกุมารหรือพระกาล	144

ภาพประกอบ		หน้
ภาพที่ 27	เครื่องแต่งกายพระขันธกุมารหรือพระกาลแบบยืนเครื่องครึ่งท่อน	146
ภาพที่ 28	การแสดงระเบงในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งมีหุ่นนกยูงประกอบการแสดง	149
ภาพที่ 29	คันศรและลูกศร อาวุธของบรรดากษัตริย์ร้อยเอ็ดเจ็ดพระนคร	
	ในการแสดงระเบง	150
ภาพที่ 30	การแสดงระเบงที่มีการสอดแทรกมุขตลกในบทเจรจาระหว่าง	
	พระขันธกุมารหรือพระกาลกับบรรดากษัตริย์ร้อยเอ็ดเจ็ดพระนคร	
	(ตัวละครกำลังเจรจากัน)	172
ภาพที่ 31	มุขตลกของผู้แสดงระเบงในท่ายืนสลบยกขาข้างเดียว	173
ภาพที่ 32	มุขตลกของผู้แสดงระเบงในท่านอนสลบชูขาขึ้น 2 ข้าง	174
ภาพที่ 33	การแสดงระเบงบริเวณลานหน้าพระที่นั่งรัตนสิงหาศน์	178
ภาพที่ 34	การแสดงระเบงบริเวณลานหน้าพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท	
	ในงานพระราชพิธีโลกันต์	179
ภาพที่ 35	การแสดงระเบงบริเวณลานเจษฎาบดินทร์ในงานสมโภชโลหะปราสาท	180
ภาพที่ 36	การแสดงระเบงบริเวณลานเจษฎาบดินทร์ในงานสมโภชโลหะปราสาท	181
ภาพที่ 37	การแสดงระเบงบนเวทีโรงละครแห่งชาติ	182
ภาพที่ 38	เครื่องแต่งกายกุลาตีไม้	187
ภาพที่ 39	การแสดงกุลาตีไม้ ณ บริเวณลานเจษฎาบดินทร์ในงานสมโภช	
	โลหะปราสาทวันที่ 30 มีนาคม 2543	198
ภาพที่ 40	การแสดงกุลาตีไม้ ณ บริเวณลานเจษฎาบดินทร์ในงานสมโภช	
	โลหะปราสาทวันที่ 30 มีนาคม 2543	199
ภาพที่ 41	การแสดงกุลาตีไม้บนเวทีโรงละครแห่งชาติ	200
ภาพที่ 42	รูปเซี่ยวกาง เทวดารักษาประตูของจีนที่วัดบวรนิเวศน์ฯ	205
ภาพที่ 43	รูปเซี่ยวกาง เทวดารักษาประตูของจีนที่วัดราชบพิธสถิตย์มหาสีมาราม	206
ภาพที่ 44	รูปเชี่ยวกาง เทวดารักษาประตูของจีนที่วัดสุวรรณาราม	207
ภาพที่ 45	เครื่องแต่งกายแทงวิไสยในแบบของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	210
ภาพที่ 46	"ง้าว" อาวุธที่ใช้ประกอบในการแสดงแทงวิไสย	
ภาพที่ 47	ศาลาสหทัยสมาคมที่เคยจัดแสดงแทงวิไสยในสมัยรัชกาลที่ 7	217
ภาพที่ 48	กระอั๋วแทงควายบนภาพจิตรกรรมฝาผนัง	
	ในพระอุโบสถวัดบวรสถานสุทธาวาส	220

ภาพประกอบ		ห น้า
ภาพที่ 49	เครื่องแต่งกายกระอั้วแทงควาย	223
ภาพที่ 50-113	ท่ารำโมงครุ่ม	236-299
ภาพที่ 114-167	ท่ารำระเบง	316-369
ภาพที่ 168	ท่าตีลูกศรลงบนคันศร	381
ภาพที่ 169	ท่าถือลูกศรแขนตึงระดับเอว	382
ภาพที่ 170-209	ท่ารำกุลาตีไม้	394-433
ภาพที่ 210	ท่านั่งคุกเข่าตบมือ	435
ภาพที่ 211	ท่านั่งคุกเข่าตีไม้ด้านหน้า	436
ภาพที่ 212	ท่ายืนตีไม้ด้านหน้า	437
ภาพที่ 213	ท่ายืนกาง แขนตีไม้	438
ภาพที่ 214	ท่ายืนตีไม้บน	439
ภาพที่ 215	ท่ายืนตีไม้สลับบน-ล่าง	440
ภาพที่ 216	การแสดงแทงวิไสยบนภาพจิตรกรรมฝาผนัง วัดบวรสถานสุทธาวาส	454
ภาพที่ 217	ท่านาคเกี้ยว	456
ภาพที่ 218	ท่าหงส์สองคอ	457
ภาพที่ 219	ท่าปลอกช้าง	458
ภาพที่ 220	ท่าชิงคลอง (1)	459
ภาพที่ 221	ท่าชิงคลอง (2)	460
ภาพที่ 222	ท่าผ่าหมาก	461
ภาพที่ 223	ท่าแตะอาวุธด้านบน	462
ภาพที่ 224	ท่าแตะอาวุธด้านล่าง	463
กาพที่ 225	กระอั๋วแทงควาย	466
กาพที่ 226	การแสดงกระอั๋วแทงควายบนภาพจิตรกรรมฝาผนัง	
	วัดบวรสถานสุทธาวาส	467
กาพที่ 227	เครื่องแต่งกายนางกระอั้วและสามี	468
กาพที่ 228	เครื่องแต่งกายควาย	
กาพที่ 229-242	ลักษณะท่าทางในการแสดงกระอั้วแทงควายท่าที่ 1-14	471-484
กาพที่ 243-266	กระบวนไม้รบจีนท่าที่ 1-24	511-534

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการใช้ท่ารำ	301
2	แสดงลักษณะการใช้มือ	305
3	แสดงลักษณะการใช้เท้า	307
4	แสดงลักษณะการใช้เสียงสัญญาณและการขานชื่อท่ารำ	312
5	สรุปท่ารำระเบง	371
6	แสดงการใช้ท่ารำ	378
7	แสดงลักษณะการใช้มือ	383
8	แสดงลักษณะการใช้เท้า	386
9 1	แสดงการใช้ท่ารำ	441
10 (แสดงลักษณะการใช้มือ	443
11 (แสดงลักษณะการใช้เท้า	446